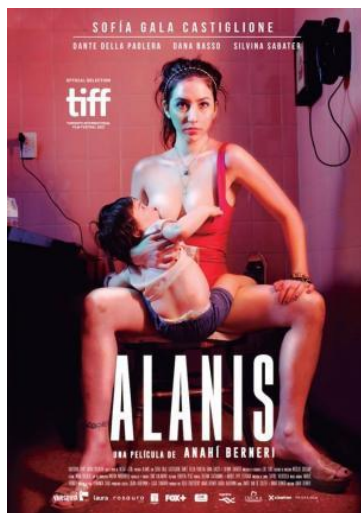

Alanis

Direcció: Anahí Berneri

País: Argentina (2017)

Fitxa tècnica

Guió Anahí Berneri, Javier Van De Couter **Fotografia** Luis Sens **Interpretació** Sofía Gala, Dante Della Paolera, Santiago Pedrero, Dana Basso, Silvina Sabater **Durada** 82 min **Gènere** Ficció (drama, prostitució) **Llengües** Versió original en espanyol

Sinopsi

Alanis treballa com a prostituta. Té un nadó i comparteix amb Gisela, una companya, un apartament on viu i atén els seus clients, fins que dos inspectors municipals clausuren la seva llar i s'enduen Gisela, acusada de tracta. Alanis arriba plena d'enganyos al local de la seva tia, davant de la plaça Miserere. Des d'aquest barri multiracial i violent, Alanis intenta recuperar la seva dignitat, ajudar la seva amiga i cuidar el seu fill. Ofereix al carrer el que sap fer, però fins i tot el carrer té les seves regles i Alanis ha de lluitar pel seu lloc.

Crítica

'Alanis', de la brillant Anahí Berneri, agita ments, desperta consciències i planteja interrogants

No és aquesta precisament la definició del cinema d'autor actual? Cada nova pel·lícula de la inquieta directora argentina és una immersió de ple en una qüestió candent de la societat, amb una posició clara i definida, i molt cinema que l'acompanya.

Qui. Una veritable veu en el cinema d'autor actual, Anahí Berneri, que des del 2005, *Un año sin amor*, i el seu premi Teddy de la Berlinale, va completant una conseqüent filmografia llançant-se en temes delicats, amb tractaments estètics arriscats. **Alanis** és el seu cinquè llargmetratge.

Què. Una prostituta que exerceix la seva professió en un pis, compartit amb una de les seves companyes. Les queixes dels veïns fan que es trobi, de la nit al dia, de potetes al carrer, amb el seu fill d'un any i mig en els braços. Momentàniament vivint amb la seva tia, la protagonista ha de prendre una decisió: intentar aconseguir una altra feina o continuar amb la seva professió.

Com. Anahí Berneri ens regala la seva posada en escena més lúcida i radical, fins ara. Des de la primera escena, la cineasta presenta la seva heroïna fragmentada. En pràcticament tots els plànols de la pel·lícula, la idea de divisió, ja sigui de l'apartament o del cos de l'actriu principal, es repeteix de manera omnipresent, reflex de la situació professional a la qual s'enfronta o les diferents facetes d'aquesta valenta dona .

Quant a la seva professió la divisió és lògica en una societat que segueix catalogant certes professions com admissibles i d'altres no; i pel que fa al seu cos, d'aquí la lucidesa de la cineasta, la fragmentació també és notòria ja que la protagonista és una dona, que presta serveis sexuals, però també una mare que s'ocupa del seu fill amb tot el seu amor. Dos rols, dues professions, dos espais.

De fet, l'únic pla que, en aparença, apareix no dividit, és el de la protagonista en un confortable sofà d'un luxós interior. Quan la càmera retrocedeix percebem que, en realitat, es tracta d'un aparador i, encara que no es noti, la idea de divisió també existeix pel mirall que la separa del carrer, per molt transparent que sigui. Una subtil i congruent posada en escena.

Tan important com la composició dels plànols és l'altura a la qual la cineasta situa la càmera. Enfront de l'hegemònica posició habitual de rostre, o almenys, pla americà, Anahí Berneri opta per localitzar-la en el plexe solar, i moltes vegades, a l'altura dels pits de la protagonista. Una visió més completa, complexa i enriquidora, de la feminitat i maternitat d'aquesta dona. Una altra troballa més d'una directora, en la qual res és gratuït, que utilitza els recursos estilístics com a complement indispensable de la personalitat dels seus protagonistes.

Sofia Gala Castiglione. Una actriu que mereix menció especial. Present en cada escena, desplega tots els seus dots interpretatius. Una protagonista sense por, maternal, freda, provocadora, irònica amb la policia o violenta amb certs dels seus clients (en una de les escenes més brillants del film, en què els insults al seu client adquireixen múltiples significats, malgrat repetir només dues o tres paraules tota l'estona). Una interpretació que no s'oblida, d'una actriu d'un immens talent.

Festival Internacional de Sant Sebastià 2017: premi Concha de Plata a Millor Direcció i Millor Actriu

Anahí Berneri

Filmografia

- 2017 *Alanis*
- 2014 *Aire libre*
- 2010 *Por tu culpa*
- 2007 *Encarnación*
- 2005 *Un año sin amor*
- 1997 *Modelo para armar* (curt documental)

Biografia

Anahí Berneri (Argentina, 1975) va estrenar la seva òpera prima, *Un año sin amor* (2005), a la Berlinale, on va obtenir el premi Teddy. *Encarnación* (2007) va competir al Festival de Sant Sebastià, on va ser distingida amb el premi FIPRESCI. La seva tercera pel·lícula, *Por tu culpa* (2010), es va estrenar a Berlín i va rebre el premi al Millor Director del Festival de Lima, i la seva protagonista, Érica Rivas, el premi del Jurat a la Millor Actriu al Festival de Torí. Amb *Aire libre* va tornar el 2014 a la Secció Oficial de Sant Sebastià.

Organització:

En conveni amb:

Amb el suport de:

